

Svar

Ja, se sagsfremstilling og begrundelse

Beskrivelse af de faktiske forhold

Spørger oplyser, at skulle starte på en Masteruddannelse pr. 1/9 2008. Uddannelsen er et 1-årigt studie under Københavns Universitet i samarbejde med Universitetet i Lund.

Uddannelsen giver kompetencer inden for bl.a. naturkatastrofe håndtering, herunder konflikthåndtering, logistik, ledelsespsykologi, konflikt og katastrofeforbereelse samt projektstyring.

Uddannelsen er valgt i samarbejde med arbejdspladsen, hvor spørger er ansat som driftschef/skovfoged, og spørger skal udbygge sine evner som leder samt underbygge en fremtidig funktion som projektleder på projekter i tredje verdenslande.

Spørger er desuden en del af et beredskabskorps for naturkatastrofer og vil også her kunne gøre gavn af de tilegnede kompetencer.

Kurset er et fuldtidsstudie, der efterlader mulighed for at arbejde samtidig med, at man læser. Studiet er opbygget så hver anden uge er på skolebænken og hver anden uge på arbejdspladsen.

Endvidere er det aftalt med arbejdsgiver, at de betaler for kurset mod en lønnedgang svarende til spørgers nedgang i arbejdstiden grundet uddannelsen og svarende til kursusudgiften på omkring 100.000 kr., idet arbejdsgiver vil kunne gøre god brug af de kompetencer, spørger tilegner sig.

Der er efterfølgende indsendt kopi af den ændrede vederlagsaftale, hvoraf fremgår, at medarbejderen går ned i løn som følge af nedgang i arbejdstiden grundet uddannelsen i perioden 1.09.2008 - 30.9.2009. Pr. 1.10.2009 genoptages arbejdet i fuldt omfang, hvorefter lønreduktionen ophører.

Spørgers eventuelle opfattelse ifølge anmodning og bemærkninger til sagsfremstilling

Spørger mener ikke at skulle beskattes af den sum, som arbejdsgiver betaler for studiet.

SKATs indstilling og begrundelse

Efter ligningslovens § 31 kan en arbejdsgiver, som led i et ansættelsesforhold afholde udgifter

til uddannelse og kurser, uden at den ansatte beskattes i den anledning. Bestemmelsen blev indsat ved lov nr. 955 af 20/12 1999, og det fremgår af bemærkninger til lovforslaget, at formålet med bestemmelsen bl.a. er at styrke virksomhedernes sociale ansvar og medvirke til et højere uddannelsesniveau for medarbejderne.

Efter de hidtil gældende regler var medarbejderen som udgangspunkt kun skattefri, når arbejdsgiveren afholdt udgifter i forbindelse med ajourføring eller vedligeholdelse af medarbejderen kompetencer. Medarbejderen var imidlertid ikke skattefri af ydelser i forbindelse med grund- og videreuddannelse.

Ligningslovens § 31 er således udtryk for en forenkling, idet det nu ikke er nødvendigt at sondre mellem grund- og videreuddannelser på den ene side og ajourføring eller vedligeholdelse på den anden side, når udgifter bliver afholdt af arbejdsgiveren. Uddannelsen skal være erhvervsrettet, men det er ikke en betingelse, at den tager sigte på fortsat ansættelse hos den nuværende arbejdsgiver.

I det omfang udgifter ikke dækkes af arbejdsgiveren, men af den ansatte selv, er der kun fradrag efter skattelovgivningens almindelige regler. Det fremgår direkte af ligningslovens § 31, stk. 6.

Der er ikke i ligningslovens § 31 fastsat en beløbsmæssig begrænsning for, hvad en uddannelse må koste, og det fremgår direkte af bemærkningerne at skattefriheden omfatter f.eks. diplom- og masteruddannelser.

Arbejdsgiveren kan i medfør af ligningslovens § 31 betale studieafgiften til en diplomuddannelse, uden at dette udløser beskatning af medarbejderen.

Parterne har endvidere mulighed for at indgå en aftale om, at medarbejderen deltager i finansieringen ved reduktion af sin kontante løn. En sådan aftale må blot ikke være i strid med kildeskatteovens § 46, stk. 3, der foreskriver, at indeholdelse af A-skat skal gå forud for andre krav mod den pågældende A-indkomst, herunder krav fra arbejdsgiveren.

Efter praksis stilles der en række betingelser for etablering af en ændret vederlagsaftale. I ligningsvejledningen, almindelig del, afsnit A.B.1.9.1 anføres:

1. Der skal foreligge en ændret vederlagsaftale, som indebærer en reel fremadrettet nedgang i den kontante løn.
2. Overenskomster som parterne er bundet af, skal kunne rumme den ændrede vederlagsaftale.
3. Den aftalte reduktion af den kontante løn skal som udgangspunkt løbe over hele overenskomstperioden. Som hovedregel må perioden ikke være under 12 måneder.
4. Et allerede erhvervet krav på kontantløn kan ikke konverteres til en naturalieydelse uden at være i strid med kildeskattelovens § 46, stk. 3.
5. Arbejdsgiveren skal have en økonomisk risiko i forbindelse med ordningen. Det indebærer, at den ansattes kontante lønnedgang skal være et på forhånd fastsat beløb, der ikke reguleres i takt med den ansattes forbrug af naturaliegodet eller af de løbende omkostninger for arbejdsgiveren ved at stille godet til rådighed.
6. Arbejdsgiveren skal rent faktisk stille det pågældende gode til rådighed for den ansatte. Arbejdsgiveren skal således enten være ejer af godet eller være kontraktspart i forhold til den eksterne leverandør af godet.

Efter SKATs opfattelse vil den arbejdsgiverbetalt del af den her omhandlede uddannelse være omfattet af skattefriheden i ligningslovens § 31, idet kravet om, at uddannelsen er erhvervsrelateret, samt at betingelserne for modregning i lønnen er opfyldte, herunder at arbejdsgiver bærer den økonomiske risiko for betaling af uddannelsen ses opfyldt ved, at arbejdsgiver hæfter for det fulde kursus.

Den omstændighed, at uddannelsen for størstedelens vedkommende betales via en ændret vederlagsaftale, medfører efter SKATs opfattelse ikke, at dette måtte være i strid med modregningsforbuddet i kildeskattelovens § 46, stk. 3, jf. *SKM2004.46.LSR* (TFS 2004, 151, red.), hvori Landsskatteretten anførte at ... "således som ligningslovens § 31 var formuleret, at der ikke i det foreliggende tilfælde var tale om omgåelse af denne bestemmelse. Landsskatteretten har lagt vægt på, at der var tale om en reel lønnedgang for medarbejderen, og at denne efter endt uddannelse automatiske tilbageregulering

af lønnen ikke var tilstrækkeligt til at anse uddannelsen for betalt af medarbejderen ..."

Da den indgåede aftale med arbejdsgiver om dennes betaling af studiet således opfylder betingelserne i ligningslovens § 31, samt at den ændrede vederlagsaftale er indgået for en lønaf-taleperiode på 12 måneder, indstiller SKAT at spørgsmålet besvares med et ja.

Skatterådets afgørelse og begrundelse

Skatterådet tiltrådte SKATs indstilling og begrundelse.

Svaret er bindende for skattemyndighederne i følgende periode

I 5 år, der regnes fra modtagelsen af svaret, jf. skatteforvaltningslovens § 25, stk. 1.